

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **X. S. C.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
t. č. pobytem Pobytové středisko Havířov
se sídlem Na Kopci 5, 735 64 Havířov

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 20. 7. 2021 č. j. OAM-43/LE-VL17-HA13-2021, o udělení
mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 20. 7. 2021 č. j. OAM-43/LE-VL17-HA13-2021 žalované Ministerstvo vnitra České republiky rozhodlo o neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V průběhu řízení vzal žalovaný za objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochranu je legalizace jeho pobytu v České republice a ekonomické důvody. Žalobce ve Vietnamu neměl žádnou práci, vycestoval do České republiky, kde se mu líbí, chce zde žít a pracovat, aby uživil svou rodinu, a návrat do své vlasti odmítá. Tyto důvody dle žalovaného nebylo možno podřadit pod důvody taxativně vymezené v ust. § 12 písm. a), b) zákona o azylu, a jelikož žalovaný neshledal ani důvody pro udělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu, rozhodl tak, že se mezinárodní ochrana žalobci neuděluje.
2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které žalovanému vytýkal porušení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) v jeho ust. § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4 a § 68 odst. 3. žalovaný podle něj porušil i ust. § 14a zákona o azylu, neboť splnil podmínky pro udělení mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany, protože mu v zemi původu hrozí nebezpečí vážné újmy. Tuto vážnou újmu žalobce spatřoval ve svých problémech ve Vietnamu a především v problémech s úředníky obecního úřadu. Svou životní situaci v zemi původu řešit nemohl, neboť by se mu nedostalo žádné ochrany. Žalovanému se nepodařilo prokázat, že by se dostatečné ochrany v zemi původu mohl účinně vůbec domoci. Z uvedených důvodů navrhoval, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo jako nezákonné zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby žalobce jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2021 č. j. OAM-43/LE-VL17-HA13-2021 a z obsahu připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 5. 4. 2021. Učinil tak poté, kdy byl rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, odborem cizinecké policie, oddělením pobytové kontroly pátrání a eskort ze dne 30. 3. 2021 zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) ve spojení s § 124 odst. 2 téhož zákona za účelem správního vyhoštění. V rámci řízení o zajištění žalobce uvedl, že z Vietnamu odcestoval v srpnu 2019 letecky na svůj pas a rumunské vízum do Rumunska; tyto doklady mu

zajistili převaděči ve Vietnamu. V Rumunsku pracoval na stavbě silnic 8 měsíců, a jelikož zaměstnavatel neplatil, zaplatil dalším převaděčům, kteří ho měli dostat do České republiky. Do České republiky cestoval spolu s dalšími asi 5 osobami vietnamské národnosti v nákladním prostoru nákladního auta a při této cestě mu převaděči sebrali jeho cestovní doklad. V Praze všichni vystoupili na tržnici Sapa, poté ho nějaký Vietnamec odvezl do Liberce, kde pobýval a pracoval při úpravě bytu do prosince 2020 a poté se vrátil zpět do Prahy na tržnici Sapa až do 28. 3. 2021. Rozhodl se, že pojede do Německa na tržnici do Berlína, kde si chtěl najít práci. Dne 30. 3. 2021 vydal tentýž orgán cizinecké policie oznámení o zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění žalobce z území členských států Evropské unie ve smyslu ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců. Dne 13. 5. 2021 žalobce v rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu jako důvod této žádosti uvedl ekonomické důvody, kdy ve Vietnamu neměl práci, a proto za prací odjel do Evropy. Z obsahu správního spisu bylo dále zjištěno, že dne 13. 5. 2021 byl zároveň proveden pohovor s žalobcem k jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Při něm žalobce uvedl, že do České republiky přicestoval v červnu 2020, protože zde má známé, je tady poprvé a líbí se mu tu. Potvrdil, že ve Vietnamu neměl žádné konkrétní problémy se státními či bezpečnostními orgány, ani problémy kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. Stejně tak žádné problémy neměl při vycestování ze země. Na otázku, z jakých důvodů žádal o mezinárodní ochranu v ČR, odpověděl, že se mu tady líbí, chce tady pracovat a žít a do Vietnamu se vrátit nechce. Odjel za prací, jelikož potřebuje pracovat; ve Vietnamu se platí málo a neužil by z toho rodinu. Od podané žádosti o mezinárodní ochranu očekává legální pobyt, a to že si snadno sežene práci. Pracovat tady chce proto, aby uživil rodiče, kteří jsou již staří a svoji rodinu. V rámci seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany dne 19. 7. 2021 žalobce uvedl, že když byl ve Vietnamu, podepsal stížnost na obecní úřad spočívající v tom, že s dalšími lidmi z obce se složili na novou lávku přes řeku, avšak obecní úřad tyto peníze zpronevěřil. Stěžovali si proto na vyšší instanci, ale nijak to nedopadlo. Žít v jejich obci by pro něj bylo těžké, lidé z obecního úřadu mají kvůli jejich stížnosti nemístné poznámky. Součástí správního spisu jsou zprávy o zemi původu žalobce, a to informace Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) 2019 – přehled údajů o Vietnamu za rok 2020 a informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky ze dne 22. 4. 2011 o bezpečnostní a politické situaci ve Vietnamu.

6. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem nebo svého posledního trvalého bydliště.
7. Podle odst. 2 téhož ustanovení se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje
 - a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,

- c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
 - d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
8. Krajský soud připomíná, že napadené rozhodnutí žalovaného přezkoumal v mezích žalobních bodů tak, jak byly uvedeny v žalobě žalobce ze dne 10. 8. 2021 v souladu s dispoziční zásadou uvedenou v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 5. 4. 2021; učinil tedy tak bezprostředně poté, kdy byl zajištěn za účelem realizace správního vyhoštění. Řízení o uložení správního vyhoštění žalobce bylo zahájeno oznámením ze dne 30. 3. 2021, zatímco žalobce pobýval na území České republiky již od června 2020. V rámci poskytnutých údajů žádosti o mezinárodní ochranu tak i v průběhu pohovoru zaměřeného k této žádosti žalobce opakovaně uváděl, že důvodem této žádosti je jeho potřeba legalizovat si pobyt na území České republiky, aby zde mohl pracovat a uživit tak své rodiče i svou rodinu. Z Vietnamu odjel proto, že se tam platí málo a neužil by rodinu. K tomuto základnímu důvodu žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu musí krajský soud uvést, že nepříznivá hospodářská situace v zemi původu žadatele a ekonomické zabezpečení jeho a jeho rodiny postihuje obecně převážnou část obyvatelstva země a jako důvod pro udělení azylu by přicházela v úvahu pouze tehdy, kdy by vůči žadateli o mezinárodní ochranu bylo realizováno opatření mající za následek pronásledování z důvodů uvedených v ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, tedy z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů v zemi původu žalobce. O žádných z těchto případů se ovšem v případě žalobce nejedná a žalobce ostatně ani proti neudělení azylu ve smyslu tohoto zákonného ustanovení v žalobě nebrojil. Podle něj mu měla být udělena doplňková ochrana ve smyslu ust. § 14a zákona o azylu, protože mu v zemi původu hrozí nebezpečí vážné újmy. Toto nebezpečí vážné újmy spatřuje žalobce v žalobě blíže nespecifikovaných problémech ve Vietnamu a problémech s úředníky obecního úřadu. Jak vyplynulo ze správního spisu, žalobce v rámci seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že s ostatními obyvateli obce, ze které pochází, podali stížnost na obecní úřad kvůli zpronevěře peněz vybraných na novou lávku přes řeku a že kvůli této stížnosti lidé z obecního úřadu mají nemístné poznámky, což bylo také důvodem jeho odjezdu z Vietnamu. Tato skutečnost ovšem rozhodně není relevantní z hlediska hrozby vážné újmy, která by mohla být pojímána jako důvod pro udělení doplňkové ochrany žalobci ve smyslu ust. § 14a zákona o azylu. Žádnou jinou hrozbu vážné újmy žalobce v průběhu správního řízení neuvedl a logicky ani nemohl namítat nemožnost obrátit se v případě její hrozby na příslušné státní orgány se žádostí o pomoc. Je proto tato žalobní námitka zcela nedůvodná.
9. Jako nedůvodné hodnotí krajský soud i námitky týkající se porušení v žalobě uvedených ustanovení správního řádu. V čem spatřuje porušení těchto zákonných ustanovení, žalobce v žalobě blíže nekonkretizoval a žaloba je proto v této části nepřezkoumatelná, nicméně krajský soud dodává, že z obsahu správního spisu tato porušení nevyplynula; naopak si žalovaný pro své rozhodnutí opatřil dostatek zjištění poskytnutím základních údajů žádosti o udělení mezinárodní ochrany a pohovorem realizovaným s žalobcem k této žádosti a opatřil si rovněž aktuální a dostatečné informace o zemi jeho původu.

[Zadejte text.]

10. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
11. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 1. listopadu 2021

JUDr. Petr Indráček

samosoudce